

1056 4

VOORLOPIG VERSLAG

De vaste Commissie voor Privaat- en Strafrecht, in wier handen dit wetsontwerp gesteld is, kan er zich geheel mee verenigen, dat de bezettingsregeling, waarvan hier sprake is, zal vervallen.

Niettemin is zij niet overtuigd van de noodzakelijkheid om alle boeken, bescheiden en balansen nu ook in de toekomst weer 30 jaar te bewaren. Deze termijn is destijds gekozen met het oog op de verjaringstermijn van 30 jaar. Het is echter de vraag, of het zin heeft deze lange verjaringstermijn te handhaven. Er zou alle reden zijn in de tegenwoordige tijd met een kortere verjaringstermijn genoeg te nemen. De mensheid leeft nu eenmaal sneller dan een eeuw geleden. De commissie verwacht, dat bij de a.s. herziening van het Burgerlijk Wetboek ook dit punt onder het oog gezien zal worden. Zou men tot een inkorting van de 30-jarige verjaringstermijn besluiten, dan zou daarmee een verkorting van de termijn van 30 jaar in artikel 6 Wetboek van Koophandel gepaard dienen te gaan.

Overigens bedenke men, dat gelijkheid van deze beide termijnen nog niet altijd betekent, dat de boeken bewaard worden totdat een beroep kan worden gedaan op verjaring. De verjaring kan immers gestuit worden en daardoor kan het einde van de verjaringstermijn later komen te liggen dan het tijdstip, waarop de boeken mogen worden vernietigd. Reeds hieruit volgt, dat het niet onmogelijk is, de termijn van artikel 6 Wetboek van Koophandel los te maken van die van artikel 2004 Burgerlijk Wetboek.

In verband hiermee heeft de commissie zich afgevraagd, of in de afgelopen jaren, toen de bedoelde boeken, enz. na 10 jaar vernietigd mochten worden, daarvan praktische bezwaren ondervonden zijn. Zou dit niet het geval zijn, dan zou men kunnen overwegen om wel is waar de bezettingsregeling te doen vervallen, doch tegelijkertijd bij de wet te bepalen, dat in artikel 6 Wetboek van Koophandel het getal „30” zal worden vervangen door: 10. Dit zou betekenen, dat de bezettingsregeling formeel wordt afgeschaft, doch materieel wordt gehandhaafd. Hieraan zou het voordeel verbonden zijn, dat heel wat minder papieren behoeven te worden bewaard. De plicht tot bewaring gedurende 30 jaar brengt immers voor velen een belangrijke last mee. Theoretisch is het ongetwijfeld wel juister, alle bescheiden te bewaren zolang de verjaringstermijn loopt; dat dit doel echter niet steeds wordt bereikt, is hierboven reeds gememoreerd. Gaarne zal de commissie over een en ander het oordeel van de Regering vernemen.

Aldus vastgesteld 21 Januari 1949.

TERPSTRA,
DONKER,
BACHG.
WTEWAALL VAN STOETWEGEN,
TENDELOO,
STOKVIS,
VAN THIEL.